

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ Οι Α' Χαιρετισμοί

Τερεύς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Τερεύς: Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν,
δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρὸς τῶν Ἅγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν
καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
κηλεῖδος καὶ σῶσον, Ἅγαθὲ τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἅγιος ὁ
Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ, καὶ Ἅγιῷ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις
ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς
ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς
ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ
ὄνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον,
Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῃ, καὶ Ἅγιῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά
σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς

ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ
όφειλήματα ἡμῶν, ώς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἄλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο Τερεύς: Ο τι σοῦ ἐστιν ἡ
βασιλεία...

Ο Αναγνώστης: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ
βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Εἶτα ἀναγνώσκεται ὁ Ν' Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἔξαλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας
μου καθάρισόν με.

Ο τι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν
μού ἐστι διαπαντός.

Κοί μόνω ἡμαρτον, καὶ τὸ
πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα.
Οπως ὅν δικαιωθῆσε ἐν τοῖς λόγοις
Σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι Σε.

Ίδού γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ
μῆτηρ μου.

Ίδού γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας
Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ
καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ
ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτεις μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὔφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα
τεταπεινωμένα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου
ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας
τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί,
ό Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ
προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου
τὸ Ἀγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς Σου,
καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ό Θεός, ό
Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ
τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν
Σου.

Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα
ἄν· ὅλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα
συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην
ό Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ
Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ
τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὅλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Ψαλμὸς ΞΘ' (69ος).

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου
πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι
σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ
ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν
ψυχήν μου.

Αποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὄπίσω
καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί
μοι κακά.

Αποστραφήτωσαν παραυτίκα
αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὗγε,
εὗγε.

Αγαλλιάσθωσαν καὶ
εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ
ζητοῦντες σε, ό Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός,
μεγαλυνθήτω ό Κύριος, οἱ
ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Εγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ό
Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ρύστης μου εἰ σύ,
Κύριε, μὴ χρονίσης.

ΨΑΛΜΟΣ PMB' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ
ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ
τοῦ δούλου σου δτι οὐ
δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Οτι κατεδίωξεν ό ἔχθρὸς τὴν
ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν
ζωήν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ώς
νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἡκηδίασεν ἐπ'
ἔμε τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη
ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων,
ἔμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου,
ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου
ἔμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς
μου, ἡ ψυχή μου ώς γῆ ἀνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε
ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ'
ἐμοῦ καὶ δομοιωθήσομαι τοῖς
καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ακουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἥλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἰς ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὄντος σου Κύριε ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἔξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου ὅτι ἔγὼ δοῦλός σού εἰμι.

Δοξολογία Μικρά.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γεί μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Γείος τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἰς μόνος Ἅγιος, σὺ εἰς μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.

Καθ' ἔκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἰς ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἥλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἰ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἰ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Сοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γείῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, δρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν
Χριστόν, τὸν Γίδον τοῦ Θεοῦ τὸν
μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς
γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων·
φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ
Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ
ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι'
οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν
κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ
σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ
Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ
ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ
Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ
ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς
καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ
Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης
κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς
βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ
κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ
Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν
Πατρὶ καὶ Γίῳ συμπροσκυνούμενον
καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ
τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ
ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν.

Ομολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος.
Ἄμην.

Καὶ εἶτα τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου:

Ἄξιόν ἔστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον,

καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφίμ,

τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν,

τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Εὐθὺς ἀμέσως ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ
Ἀκαθίστου ὄμοιου «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου ...»

‘Ἡ ἀνωτέρα διάταξις ισχύει διὰ τὴν Α', Β', Γ' καὶ Δ'
Παρασκευὴν τῶν Νηστεῶν ἐσπέρας.

Κατὰ τὴν Παρασκευὴν τῆς Ε΄ Εβδομάδος, καθ’ ἓν ἀνεγνώσκονται
ἀπαντες οἱ οἰκοι, μετὰ τὸ «Ἄξιον ἐστίν...» τοῦ Μικροῦ Αποδίπνου
ψάλλεται «Τὸ προσταχθέν...» (ἐκ γ')

Απολυτίκιον

Αύτόμελον, Ἡχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, λαβὼν
ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ,
σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων
τῇ Ἀπειρογάμῳ· ὁ κλίνας τῇ
καταβάσει τοὺς οὐρανούς, χωρεῖται
ἀναλλοιώτως δόλος ἐν σοί. “Ον καὶ
βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα
δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι
κραυγάζειν σοι, χαῖρε, Νύμφη
ἀνύμφευτε! (3)

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Της πᾶς Νη^χ
 Δι Το προ στα χθε ε εν
 μυ στι κως λα βων εν
 γνω ω ω σει⁶ εν τη σκη νη
 η η του Ι ω σηφ σπου δη ε
 πε ε ε στη^χ ο Α σωματος
 λε ε ε γων^Δ τηη α α πει ρο
 γα μω^δ ο κλι ι ι νας τη κα
 τα βα α α σει τους ου ρα νους^Δ
 χω ρει ει ει ται Α ναλ λοι ω

ω τως ο λος εν σοι^Δ ον και βλε
 πωων εν μη τρασου^δ λα βον τα
 δου ου λουμορ φην^η ε ξι στα
 μαι κραυ γα α ζει ειν σοι^Δ χαι ρε
 Νυ υμ φη α νυ υμ φε ευ τε

Το τρίτον:
 Δι χαι ρε νυ υμ φη
 α νυ υμ φε ευ τε ε ε ε
 ε ε ε

Και εύθυς ο Τερενς ιστάμενος πρὸ τῆς ἀγίας Εικόνος καὶ
 θυμάσιας τρίς, ἀναγνώσκει τὴν Α' στάσιν τῶν Οἴκων (Α-
 Ζ), εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας ὁ πρωτοψάλτης ἀρχεῖται
 ψάλλων τὰς αἱρέτας γέροντας τοῦ κανόνος.

ΩΔΗ Α' ΗΧΟΣ Δ'^χτας

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ
 πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον
 ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητροί καὶ
 ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων,
 καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
 θαύματα. (Δίς).

χ⁶ Δι^χ Η νοι ξω το στομα μου
 και πληρω θη σε ται πνευματος⁶
 και λογον ε ρευ ξομαι τη βα σι
 λι δι Μη τρι^χ και ο φησι μαι
 φαιδρως πα νη γυ ρι ζων^π και α
 α σω γη θο μενος^δ τα αυτης τα

(Δίς)
 θαυματα

χ⁶ Υ πε ρα γι α Θε ο
 το κε σωσονημας

Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον,
 ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι. Ό
 μέγας Ἀρχάγγελος, Ἅγνη θεώμενος,
 ἐπεφώνει σοι. Χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον,
 δέ ής τῆς Προμήτορος ἀρά
 λυθήσεται.

χ⁶ Χρι στου βι βλον εμ ψυ χον
 εσ φρα γι σμε νην σε Πνευ μα τι⁶
 ο με γας Αρ χαγ γε λος Αγ νη θε^π
 ω με νος^χ ε πε φω νει σοι χαι

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

ρε χα ρας δοχει ον ^π_q δι η ης
της προ μη το ρος α ρα λυ θη σε
ται

⁶
^λ **Y** πε ρα γι α Θε ο
το κε σωσονημας

Άδαμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε
Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ Ἀδου ἡ
νέκρωσις, χαῖρε πανάμωμε, τὸ
παλάτιον, τοῦ μόνου Βασιλέως·
χαῖρε θρόνε πύρινε, τοῦ
Παντοκράτορος,

⁶
^λ **A** δαμ ε πα νορθωσις χαι
ρε Παρ θε νε Θε ο νυμ φε ^λ του

Αδου η νε κρωσις χαι ρε πα να μω
με ^λ το πα λα τι ον του παν

των Βα σι λε ως ^q χαι ρε θρο νε
πυ ρι νε του ου Παντοκρατορος

⁶
^λ **A** ζα Πα τρι και γι ω και
Α γι ω Πνευματι

Ρόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ
μόνη βλαστήσασα· τὸ μῆλον τὸ
εὔοσμον, χαῖρε ἡ τέξασα· τὸ
δόσφράδιον, τοῦ πάντων Βασιλέως·
χαῖρε ἀπειρόγαμε, κόσμου
διάσωσμα.

⁶
^λ **Po** δον το α μα ραν τον
χαι ρε η μο νη βλαστη σα σα
το μη λον το ευ ο σμον χαι ρε η
τε ξα σα ^λ το ο σφραδι ον του
μο nou Ba σι λε ως ^q χαι ρε α
πει ρο γα με κο ο σμου δι α σω
σμα

⁶
^λ **Kai** νυν και α ει και εις
τους αι ω νας των αι ω νων α
μην

Άγνείας θησαύρισμα, χαῖρε δι' ἡς
ἐκ τοῦ πτώματος, ἡμῶν ἐξανέστημεν·
χαῖρε ἥδύπνοον, κρίνον Δέσποινα,
πιστοὺς εὐωδιάζον· θυμίαμα
εὔοσμον, μύρον πολύτιμον.

⁶
^λ **A** γ νει ας θη σα ρι σμα χαι
ρε δι' ης εκ του πτω ματος ^λ η
μων ε ζα νε στη μεν χαι ρε η δυ
πνο ον ^λ κρι νον Δε σποι να πι
στους ευ ω δι α ζον ^q θυ μι 1
α μα ευ ο σμον ^π **Δ** μν υ ρον πο
λυ τι μον

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

ΩΔΗ Γ'

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε,
ώς ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγή, θίασον
συγχροτήσαντας, πνευματικόν
στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου,
στεφάνων δόξης ἀξίωσον. (Δις)

Τους σου ους υ μνο
λο γους Θε ο το ο ο κε ως
ζω ω σα και α φθο νος πη γη
θι α σον συγ κρο τη σαν τας πνευ
μα τι κον στε ρε ω ω σον και
εν τη θει α δο ξη σου στε φα

νων δο ο ξης α ξι ωσον
Υ πε ρα γι α Θε ο
το κε σωσονημας

Сτάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον,
ώς χώρα ἀνήροτος σαφῶς, χαῖρε
ἔμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς
χωρήσασα· χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος,
πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

Сτα χυν η βλαστη σα σα
τον θει ει ον ως χω ωρα α νη
ρο τος σα φως Υ χαι ρε εμ ψυ χε τρα
πε ε ζα αρ τον ζω ης χω ρη σα α

σα **π** χαι ρε του ζων τος υ δα
τος πη γη α κε ε νω τος

Δεσποινα

Υ πε ρα γι α Θε ο
το κε σωσονημας

Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα,
τὸν ἄμωμον, χαῖρε τοῖς πιστοῖς·
χαῖρε ἀμνὰς κυήσασα, Θεοῦ ἀμνὸν
τὸν αἴροντα, κόσμου παντὸς τὰ
πταίσματα· χαῖρε θερμὸν ἰλαστήριον.

Δα μα λις τον μο σχον η
τε κου ου σα τον α α μω μον χαι

ρε τοις πι στοις **Υ** χαι ρε α μνας κυ
η σα α σα **Υ** Θε ου αμ νον τον
αι ρο ον τα **π** κο σμου παν τος τα

πται σματα χαι ρε θερμον ι λαστη
ρι ον

Δο ξα Πα τρι και **Υ** ω και
Α γι ω Πνευ μα τι

Ορθρος φαεινὸς χαῖρε ἡ μόνη,
τὸν Ἡλιον φέρουσα Χριστόν, φωτὸς
κατοικητήριον· χαῖρε τὸ σκότος
λύσασα, καὶ τοὺς ζοφώδεις
δαιμονας, ὀλοτελῶς ἐκμειώσασα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

6 **Β**
 6 **λ** Ορ θρος φα ει νος χαι ρε
 Δ **η** μο ο νη τον η η λι ον φε
 ρου σα Χριστον **Δ** φω τος κα τοι κη
 τη ρι ι ον **λ** χαι ρε το σκο **Μ** τος
 π **π** λυ σα α σα **π** και τους ζο φω δεις
 δαι μο νας ο λο τε λω ως εκ
 μει ω σασα **λ**
 6 **Β**
 6 **λ** Και νυν και α ει και εις
 τους αι ω νας των αι ω νων α
 μην **λ**

Χαῖρε πύλη μόνη ἦν ὁ Λόγος,
 διώδευσε μόνος ἡ μοχλούς, καὶ
 πύλας Ἀδου Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου
 συντρίψασα· χαῖρε ἡ θεία εἰσοδος,
 τῶν σωζομένων πανύμνητε.

6 **Β**
 6 **λ** Χαι ρε πυ λη μονη ην ο
 Λο ο γος δι ω ω δευσε μο νος η
 μο χλους **Δ** και πυ λας Α δου **Δ** ε
 σποι οι να **λ** τω το κωσου συν τρι
 ψα α σα **π** χαι ρε η θει α ει σο
 δος **Δ** Α' Χορδες: των σω ζο
 με ε νων πα νυ μη τε **λ**

Κατὰ τὴν Παρασκευὴν τῆς Ε΄ Εβδομάδος.
 Μετὰ τὴν γ' ὥδην τοῦ Κανόνος Ψάλλεται τὸ
 «Τῇ Γηρμάχω...».
 Καὶ εὐθὺς ὁ Ιερεὺς ιστάμενος πρὸ τῆς ἀγίας
 Εἰκόνος καὶ θυμάσας τρίς, ἀναγινώσκει τὴν
 Β' στάσιν τῶν Οἴκων
 (Η -Μ), εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας ὁ
 Λαμπαδάριος ἔρχεται ψάλλων τὸν κανόνα
 ἀπὸ τὴν δ' ἔως καὶ τὴν στ' ὥδην.

ΩΔΗ Δ'

Ο καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου
 Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἥλθεν
 Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηρότῳ
 παλάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς
 κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ, τῇ
 δυνάμει σου.

6 **Β**
 6 **λ** Ο κα θη με νος εν δο ο
 ξη ε πι θρο ο νου θε ο τη τος

6 **Β**
 6 **λ** εν νε φε λη κου ου φη
 ηλθεν **I** η σου ους ο ν περ θε
 ος **λ** τη α κη ρα τω πα
 λα μη και δι ε ε σω ω σε **π**
 τους κραυ γα ζο ον τας **Δ** δο ξα Χρι
 στε τη δυ να μεισου **λ**
 6 **Β**

6 **λ** Υ πε ρα γι α Θε ο
 το κε σωσονη μας **λ**

Ἐν φωναῖς ἀσμάτων πίστει, σοὶ
 βοῶμεν Πανύμνητε· Χαῖρε πίον ὄρος,
 καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι· χαῖρε

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

λυχνία καὶ στάμνε, Μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν εὔσεβῶν αἰσθητήρια.

6 **λ** **Ε**ν φω ναις α σμα των πι 1
στει σοι βο ω ω μεν Πα νυ μη
τε **λ** χαι ρε πι ον ο ο ρος και τε
τυ ρω με ε νον εν Πνευ μα πι **λ** χαι
ρε λυ **λ** χνι α και στα μνε μαν να φε
ρου σα **π** **λ** ον το γλυ και αι αι αι
νο ο ον τα τωνευ σε βω ων
αι σθη τη ρι α **6** **λ**

6 **λ** **Υ** πε ρα γι α Θε ο
το κε σωσονη μας **6** **λ**

Ιλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἄχραντε Δέσποινα· χαῖρε κλῖμαξ γῆθεν, πάντας ἀνυψώσασα χάριτι· χαῖρε ἡ γέφυρα ὅντως, ἡ μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντας, πρὸς ζωὴν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

6 **λ** **Ι** λα στη ρι ον του κο ο
σμου χαι ρε α αχραν τε Δε σποι
να **λ** χαι ρε κλι μαξ γη η θεν παν
τας α νυ ψω ω σα σα χα ρι τι
λ χαι ρε η γε φυ ρα ον τως η

με τα αγουουσα **π** **λ** εκ θα να του
πα αν τας **Δ** προς ζω η ην τους
μνουν τας σε **6** **λ**
6 **λ** **Υ** πε ρα γι α Θε ο
το κε σωσονη μας **6** **λ**

Ούρανων ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ σῇ νηδύ, Ἀχραντε ἀκόπως βαστάσασα· χαῖρε κογχύλη πορφύραν θείαν βάψασα, ἐξ αἰμάτων σου, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

6 **λ** **Ο**υ ρα νων υ ψη λο τε
ε ρα α α **λ** χαι ρε γης το θε

6 **λ** με λιον **λ** εν τη ση νη δυ 1 1
Δ αχραντε α κο ο πως βα στα
σα σα **λ** χαι ρε κογ χυ λη πορ
φυ ραν θει αν βαψασα **π** εξ αι
ματων σου **Δ** τω Βα σι λει ει των
δυ να μεων **6** **λ**

6 **λ** **Δ** ο ξα Πα τρι και γι ω και

6 **λ** **Α** γι ω Πνευ μα τι **6** **λ**

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσποινα, τὸν τὰς ἀνομίας, πάντων δωρεὰν ἐξαλείφοντα· ἀκατανόητον βάθιος, ὕψος ἄρρητον, ἀπειρόγαμε, δι' ἦς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

6 **Β**
 Η νο μο θε την η τε κου ου
 σα **Δ** α λη θω ως χαι ρε Δε σποι
 να **6** τον τας α νο μι ας παν
 των δω ρε α αν ε ξα λει φον τα
 α **6** κα τα νο η τον βα θος υ
 ψος αρ ρη τον **9** α πει ρο γα με **Δ**
 δι **B** ης η μεις ε θε ω θη μεν **6**
 Η **6** **και** νυν και α ει και εις
 τους αι ω νας των αι ω νων α

μην **6**
6 **λ**

Cε την πλέξασαν τῷ κόσμῳ,
 ἀχειρόπλοκον στέφανον,
 ἀνυμνολογοῦμεν. Χαῖρε σοι Παρθένε
 χραυγάζοντες, τὸ φυλακτήριον
 πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ
 χραταίωμα, καὶ ἱερὸν καταφύγιον.

Η **6** **Β**
 Κε την πλεξασαν τω κο ο
 σμω **Δ** α χει ρο ο πλο κον στε φα
 νον **6** α νυ μνο λο γου μεν χαι ρε
 σοι Παρ θε ε **νε** κραυ γα ζον τες **6**
 το φυ λα κτη ρι ον παν των και
 χα ρα ακωωμα **9** και κρα ται ω ω

Β' Χορός: **Β**
 μα **Δ** και ι ε ρο ον κα
 τα φυ γιον **6**
λ

ΩΔΗ Ε'

Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ
 δόξῃ σου· σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε
 Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ^M
 πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον
 Γίόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν
 βραβεύοντα.

6 **Β**
 Η **6** ζε στη τα συμ παν τα ε
 πι τη θει α δο ξη σου **Δ** συ
 ν υ γαρ α πει ρο γα με Παρ
 θε ε νε **6** ε σχες εν μη τρα

τον ε πι παν των Θεον **Δ** και τε
 το κας α χρο νον υι ον **6** πα σι
 τοις υ μνου σι σε **6** σω τη ρι αν βρα
 βευ ον τα **6**
λ

Η **6** **Β**
 Υ πε ρα γι α Θε ο
 το κε σωσον η μας **6**
λ

Οδὸν ἡ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε
 Πανάμωμε, ἡ κατακλυσμοῦ τῆς
 ἀμαρτίας, σώσασα κόσμον· χαῖρε
 Θεόνυμφε, ἀκουσμα καὶ λάλημα
 φρικτόν· χαῖρε ἐνδιαιτημα, τοῦ
 Δεσπότου τῆς κτίσεως.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

6 **ο** δον η κυ η σασα ^π ζω ης
 χαι ρε Πα να μω με ^η κα τα
 κλυ σμου της αμαρ τι ι ας ^η σω
 σα σα κο ο σμον χαι ρε Θε ο νυ
 υμ φε ^Δ α κου σμα και λα λη μα
 φρι κτον ^η χαι ρε εν δι αι τη μα ^η
 του Δε σπο ο του της κτι σε ως ^η

 6 **γ** πε ρα γι α Θε ο
 το κε σωσον η μας

Ισχυς και δχύρωμα, ἀνθρώπων
 χαῖρε Ἀχραντε, τόπε ἀγιάσματος τῆς
 δόξης· νέκρωσις Ἄδου, νυμφῶν
 δλόφωτε· χαῖρε τῶν Ἀγγέλων
 χαρμονή· χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν
 πιστῶς δεομένων σου.

6 **Ι** σχυς και ο χυ ρω μα αν
 θρω ω πων ^Δ χαι ρε αχ ραν τε ^η
 το ο πε α γι α σματος της
 δο ο ξης ^η νεκρωσις Α δου νυμ
 φων ο λο φω ω τε ^Δ χαι ρε των
 Αγ γε λων χαρ μο νη ^η χαι ρε η βο
 η θει α ^η των πι στως δε ο με νων

σου 6 **η**

 6 **γ** πε ρα γι α Θε ο
 το κε σωσον η μας 6 **η**

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου
 χαῖρε Δέσποινα, ἔμψυχε Παράδεισε
 τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν
 Κύριον· οὗ ὁ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ,
 πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορᾷ
 ὑποκύψαντας.

 6 **η** Πυ ρι μορ φον ο χη μα
 του Λο ο γου χαι ρε Δε σποι να ^η
 εμ ψυ χε Πα ρα δει σε το

ζυ ^Δ υ λον ^η εν με σω ε χων
 ζω ης τον Κυ ρι ι ον ^Δ ου ο
 γλυ κα σμος ζω ο ποι ει ^η πι στει
 τους με τε χον τας ^η και φθο ρα υ
 πο κυ ψαν τας 6 **η**
 Δο ζα Πα τρι και γι ω και 6 **η**
 Α γι ω Πνευ μα τι 6 **η**

Ρωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς
 ἀναβιώμεν σοι· Χαῖρε πόλις τοῦ
 Παμβασιλέως, δεδοξασμένα, καὶ
 ἀξιάκουστα, περὶ ἣς λελάληνται
 σαφῶς· ὅρος ἀλατόμητον, χαῖρε
 βάθιος ἀμέτρητον.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

6 **π**
 ρων νυ με νοι σθε νει σου
 πι στως α να βο ω μεν σοι **Δ** Χαι
 ρε πο λις του παμ βα σι
 λε ε ως **χ** δε δο ξα σμενα και
 α ξι ακουουστα **Δ** πε ρι ης
 λε λαληνται σα φως **χ** ο ρος α λα
 το μητον **χ** χαι ρε βα α θος α
 μετρη τον **χ**

6 **π**
κ Και νυν και α ει και εις
 τους αι ω νας των αι ω νων α
 μην **χ**

Εύρυχωρον σκήνωμα, τοῦ Λόγου
 χαῖρε Ἀχραντε· κόχλος ἡ τόν θεῖον
 μαργαρίτην, προαγαγοῦσα χαῖρε
 πανθαύμαστε· πάντων πρὸς Θεὸν
 καταλλαγὴ, τῶν μακαριζόντων σε,
 Θεοτόκε ἔκάστοτε.

6 **π**
 ρυ ρυ χω ρον σκη νω μα
 του Λο ο γου χαι ρε **Α** χραν τε **χ**
 κο ο χλος η τον θει ον μαρ γα
 ρι **ι** την προ α γα γου σα **χ**
 χαι ρε παν θα αυ μα α α στε **Δ** παν

των προς Θε ον κα ταλ λα γη **χ**
 των μα κα ρι **ζ** ον των σε **χ**
 ΑΧορός: **Μ** Θε ο το ο κε ε κα
 στο τε **χ**
ΩΔΗ ΣΤ' **χ**

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
 τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς
 Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας
 κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα,
 Θεὸν δοξάζοντες (**Δίς**).

6 **π**
κ Την θει αν ταυ την και παν τι
 μον **π** τε λουγ τες ε ορ την οι θε
 ο φρο νες της Θε ο μη το ρος **π**
 δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν
 Δ τον εξ αυ της τε χθε εν τα
 Θε ον δο ξαζον τες **Δίς** **χ**
κ Υ πε ρα γι α Θε ο
 το κε σωσονη μας **χ**

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε,
 αἵτια τῆς τῶν πάντων θεώσεως,
 χαῖρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν
 περιήγημα· χαῖρε τῶν Ἀποστόλων, τὸ
 ἔγκαλλόπισμα.

6 **π**
κ Παστας του Λο γου α μο λυν τε
 αι τι α της των παν των θε

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

ω σε ως χαι ρε Πα να χραν τε π
 των Προ φη των πε ρι η χη β
 μα Δ χαι ρε των Α πο στο ολωντο
 εγκαλλω πισμα ε
β γ πε ρα γι α Θε ο
 το κε σωσονημας ε
Έχ σου ή δρόσος ἀπέσταξε,
 φλογμὸν πολυθεῖας ή λύσασα· δθεν
 βιῶμέν σοι· Χαῖρε, ὁ πόκος ὁ
 ἔνδροσος, δν Γεδεών Παρθένε,
 προεθεάσατο.
β γ δ ε ζ η κ λ μ ν ο ρ σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε

φλογ μον πο λυ θε ι μ ας η
 λυ σασα ο θεν βο ω μεν σοι β
η χαι ρε ο πο κος ο εν δρο
α δ λ ο ν Γ ε δε ων Παρ θε ε νε
 προ ε θε α σατο η
β δ λ ο ξ α Πα τρι και γ ι ω και

Α γι ω Πνευματι ε
Ίδοù σοι Χαῖρε κραυγάζομεν,
 λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θαλαττεύουσι καὶ
 ὄρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν
 θλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων
 πάντων, τοῦ πολεμήτορος.

π δ γ λ μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
β δ γ λ μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ α ξ ε
η μ ν ο ρ σ α π ε σ τ υ φ χ ψ χ ρ σ α π ε σ τ</

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Κατὰ τὴν Παρασκευὴν τῆς Ε' Έβδομάδος.

Μετὰ τὴν στόλιὴν φάλλεται τὸ «Τῇ Γηπερμάχω...».

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἴσταμενος πρὸ τῆς ἀγίας Εἰκόνος καὶ θυμάσιας τρίσι, ἀναγινώσκει τὴν Γ' στάσιν τῶν Οἴκων (Ν·Σ.), εἰς τὸ τέλος τῆς ὥποιας ὁ Πρωτοφάλλης ἀρχεται φάλλων τὸν κανόνα ἀπὸ τὴν ζ' ἔως καὶ τὴν θ' φρέσκην.

ΩΔΗ Ζ'

Ούκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Γηπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ουκ ε λα α τρε ευ σαν
τῇ κτι σει οι θε ο φρο νες
πα ρα τον κτι σα αν τα λα
πυ ρο ος α πει λην αν δρει ως πα

τῃ σαν τες χαι ρον τες ε φα λον
γ πε ρυ υ μνη η τε ο των
Πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ
λο γη τος ει
γ πε ρα γι α Θε ο
το κε σω σον η μας

Ανυμνοῦμέν σε, βοῶντες·
Χαῖρε δόχημα, Ἡλίου τοῦ νοητοῦ,
ἀμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυν τὸν
πέπειρον, ἡ γεωργήσασα, οἶνον
στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς
εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε
δοξαζόντων.

νυ μνου ου με εν σε βο
ων τες χαι ρε ο χη μα η λι
ου του νο η του αμ πε λος α λη θι
νη τον βο τρυν τον πε πει ρον
η γε ωρ γη σα σα οι νον στα
α ζο ον τα τον τας ψυ χας ευ
φραι νον τα δι των πι στως σε δο ξα
ζον των
γ πε ρα γι α Θε ο

το κε σω σον η μας
Ιατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ
κυήσασα χαῖρε Θεόνυμφε· ἡ ράβδος
ἡ μυστική, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἡ
ἐξανθήσασα· χαῖρε Δέσποινα, δι' ἣς
χαρὰς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν
κληρονομοῦμεν.

Ι α τῃ η ρα α των αν
θρω πων η κυ η σα σα χαι ρε
Θε ο ο ξυ νυ υ μ φε η ρα α β
δος η μυ στι κη αν θος το α μα
ραν τον η ε ξαν θη σα σα χαι
ρε Δε ε σποι οι να δι' ης χα

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

ρας πληρου μεθα^Δκαι ζω ην κληρο
νο μου μεν 6
λ

⁶
^λ Υ πε ρα γι α Θε ο
το κε σωσονημας 6

Ρητορεύουσα, ού σθένει
γλῶσσα Δέσποινα, ὑμνολογῆσαι σε·
ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφίμ, ὑψώθης
κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν· ὃν
ἴκέτευε, πάσης νῦν βλάβης ῥύσασθαι,
τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

⁶
^λ Ρη το ρε ευουου σα ου
σθε νει γλωσ σα Δε σποι να υ
^N
^λ μνο λο γη σαι σε υ πε ερ γαρ

^ζ
⁶
τα Σε ρα φειμ υ ψωθης κυ η σα
⁶
^λ σα τον Βα σι λε α Χρι στον λ
^π
⁶
ον ι κε ε τε ευ ε π πα σης νυν
⁶
^λ βλα βης ρυ σα σθαι Δ τους πι στως
^M
⁶
σε προ σκυ νουν τας

⁶
^λ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και
⁶
^λ Α γι ω Πνευματι

Εύφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ
πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι· Χαῖρε ὁ
τόμος ἐν ὦ, δακτύλῳ ἐγγέγραπται,
Πατρὸς ὁ Λόγος Ἄγνη· ὃν ίκέτευε,
βίβλῳ ζωῆς τους δούλους σου,
καταγράψαι Θεοτόκε.

⁶
^B
^λ Ευ φη μει ει ει ει σε μα
κα ριζον τα τα πε ρα τα 6 και
^M
^λ α να κραζει σοι 6 χαι ρε ο το ο
^B
^λ μος εν ω 6 δα κτυ λω εγ γε γρα
^π
^λ πται Πα τρος ο Λο γος Α γνη λ
^π
^λ ον ι κε ε τε ευ ε π βι ι
⁶
^λ βλω ζω ης τους δου λους σου Δ κα
^M
^λ τα γραψαι Θεο το κε
^B
^λ **Και** νυν και α ει και εις

⁶
^λ τους αι ω νας των αι ω νων α
⁶
^λ μην

Ίκετεύομεν οἱ δοῦλοί σου καὶ
χλίνομεν, γόνυ καρδίας ἡμῶν. Κλῖνον
τὸ οὖς σου Ἄγνη, καὶ σῶσον τοὺς
θλίψει, βυθιζόμενους ἡμᾶς, καὶ
συντήρησον, πάσης ἔχθρῶν ἀλώσεως,
τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

⁶
^B
^λ Ι κε τε ευ ο ο μεν οι
⁶
^λ δου λοι σου και κλι νο μεν
⁶
^λ γο νυ καρ δι ι ας η μων 6
⁶
^λ κλινον το ου ους σου Αγ νη λ και
^B
^λ σωσον τους θλιψει σι βυ θι ζο

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

μενους ημας ⁶
 και συν τη ηρηη
 σον ^B
 πα α σης εχ θρωναλωσε
A' Χορός :
 ως ^Δ
 την σην πο λιν Θε ο
 το ο κε ⁶
^M

ΩΔΗ Η'

Παιδας εύαγεις ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ
 τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε
 μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ
 ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην
 ἀπασαν, ἀγείρει φάλλουσαν· τὸν
 Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
 ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
 αἰῶνας.

Παι ^B
 αι αι δας ευ α
 γεις εν τη κα μι ι νω ο
 το ο κος της Θε ο το κου δι ε
 σω σα το ^Δ το τε μεν τη που
 με ε νος νυν δε ε νερ γου με ε νος
 πην οι κου με νην α πα σαν
 α γει ρει ψα αλ λου ου ου σαν ^Δ
 τον Κυ ριον ο μνει τε τα ερ γα ^π
 και ο περ ο ψου ου τε εις παν
 τας τουςαι ω ω νας ⁶

πε ρα γι α Θε ο
 το κε σωσονημας ⁶

Nηδύῃ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν
 πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας,
 γάλακτι ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν
 τρέφοντα, τὴν οἰκουμένην ἀπασαν,
 ἀγείρει φάλλομεν· Τὸν Κύριον
 ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε,
 εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νη δυ οι τον Λο γον
 πε δε ε ε ξω τον πα αν τα
 βα στα ζον τα ε βα στα σας ^Δ γα
 λα κτι ε ξε θρε ε ψας νευ μα τι
 τον τρε φο ον τα ^π την οι κου με
 νην α πα σαν **A** γνη ω ψα
 αλ λω ω ω μεν ^Δ τον Κυ ριον ο
 μνει τε τα ερ γα ^π και ο περ ο
 ψου ου τε εις παν τας τους αι
 ω ω νας ⁶
 πε ρα γι α Θε ο
 το κε σωσονημας ⁶

Mωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ
 μέγα μυστήριον τοῦ τόκου σου·
 Παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

έμφανέστατα, μέσον πυρὸς
ιστάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι,
ἀκήρατε ἀγία Παρθένε· ὅθεν σε
ύμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

6 **Μ**ω ση ης κα τε νο η
σεν εν βα α α τω το με ε γα
μυ στη ρι ον του το κου σου **Δ** παι
δες προ ει κο νι i σαν **B** του το εμ
φα νε στα α τα **π** με σον πν ρος
ι στα με νοι και μη φλε γο
ο με ε ε νοι **Δ** α κη ρα τε α
γι α Παρ θε νε **π** ο θεν σε u
μνου μεν εις παν τας τους αι ω ω
6 νας
6 **Υ** πε ρα γι α Θε ο
το κε σωσονημας

Οι πρώην ἀπάτῃ γυμνωθέντες,
στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ
κυοφορίᾳ σου· καὶ οἱ καθεζόμενοι,
ἐν σκότει παραπτώσεων, φῶς
κατωπτεύσαμεν, φωτὸς
κατοικητήριον, Κόρη· ὅθεν σε
ύμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

6 **Ο**ι πρω ω ην α
πα τη γυ μνω θε ε εν τες στο
λη ην αφθαρσι ας ε νε δυ θη

6 μεν **Δ** τη κυ ο φο ρι α α σου **B**
και οι κα θε ζο με ε νοι **π** εν σκο τει
πα ρα πτω σε ων **M** φως κα τω
πτε ευ σα α α μεν **Δ** φω τος κα τοι
κη τη ρι ον Κο ρη **π** ο θεν σε u
μνου ου μεν εις παν τας τους αι
6 ω ω νας

6 **Δ**ο ξα Πα τρι και **γ**ι ω και
Α γι ω Πνευματι **6**

Nεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται.
Ζωὴν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας
εὔλαλοι οἱ ἄλαλοι, πρώην
χρηματίζοντες· λεπροὶ
ἀποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται·
πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη,
ἥττηνται Παρθένε, βροτῶν ἡ
σωτηρία.

6 **Ν**ε κροι οι δι α
Σου ζω ο ποι ου ουν ται ζω
η ην γαρ την ε νυ πο στα
τον ε κυ η σας **Δ** ευ λα λοι
οι α λα λοι **6** πρω ην χρη μα τι
ζο ον τες **π** λε προια πο κα θαι ρον
ται νοσοι δι ω κο ον ται **Δ** πνευ μα

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

π
των α ε ρι ων τα πληθη^π ητ
την ται Παρ θε ε νε βρο των η σω
τη ρι α

6
κ
και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας των αι ω νων α
μην
6
κ

Η κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἡς ἀπὸ γῆς εἰς ὑψος ἥρθημεν, χαίροις παντεύλόγητε, σκέπη καὶ χραταίωμα, τεῖχος καὶ ὄχυρωμα, τῶν μελωδούντων Ἀγνή. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

6
κ
Η κο σμω τε κου σα
σω τη ρι ι αν δι' η ης α πο
γης εις υ ψος ηρ θη με εν
χαι ροις παν τευ λο γη τε⁶ σκε
πη και κρα ται ω ω μα^π τει χος και
ο χυ ρω μα των με λωδουν
των A γνη^Δ τον Ku ρι ον υ
μνει τε τα ερ γα^π και υ πε ρυ
ψου ου τε B' Χορός: Δ εις παν τας

6
κ
τους αι ω ω νας
ΟΔΗΘ'

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀὖλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τά ίερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή, ἀειπάρθενε.

6
κ
Ἄ πας γη γε νης σκιρ τα τω τω
πνευ μα τι λαμ πα δου χου με νος
πα νη γυ ρι ζε ε τωω δε
α υ λων νο ο ων φυ σις γε
ραι ρου σα⁶ τα i ε ρα θαυ
μα σι α της Θε ο μη το ο
ρος Δ και βο α α α α τω χαι
ροις παμμα κα ρι στε Θε ο το
κε A γνη η α ει παρ θε νε
6
κ
Ἄ πε ρα γι α Θε ο
το κε σωσονη μας
6
κ

Ἔνα σοι πιστοί, τὸ Χαῖρε χραυγάζωμεν, οἱ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γενόμενοι, τῆς ἀϊδίου, όυσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλῆθος, Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

6 να σοι πιστοι το χαιρε κραυ
 γα ζω μεν οι δι α σου της χα
 ρας 6 με το χοι γε νο με νοι της
 α 1 δι 1 ου ρυ σαι η
 μας πει ρα σμου 6 βαρ βα ρι
 κης α λω σε ως και πα σης
 αλ λης πλη γης 6 δι α πλη η η
 η θος 6 κο ρη πα ρα πτω σε ων
 ε πι ου σης βρο τοις α μαρ
 τανουσιν 6

6 Υ πε ρα γι α Θε ο
 το κε σωσονημας 6

“Φθης φωτισμός, ήμων καὶ
 βεβαιώσις· δύθεν βιῶμέν σοι· Χαῖρε
 ἀστρον ἄδυτον, εἰσάγον κόσμῳ, τὸν
 μέγαν Ἡλιον· χαῖρε Ἐδέμ ἀνοίξασα,
 τὴν κεχλεισμένην Ἀγνή· χαῖρε στῦλε,
 πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω ζωὴν
 τὸ ἀνθρώπινον.

6 Φθης φωτισμός 6 η μων
 και βε βαι ω σις ο θεν βο ω μεν σοι
 6 χαι ρε αστρον α δυ ν τον π
 ει σα γον κο ο σμω τον με γαν

6 Η λιον 6 χαι ρε Ε δεμ α νοι ζα
 σα την κε κλει σμε νην Α γηη 6
 χαι ρε στυ υ υ λε πυ ρι
 νε ει σα γου σα 6 εις την α νω
 ζω ην 6 το αν θρω πι νον 6
 6 Υ πε ρα γι α Θε ο
 το κε σωσονημας 6

Сτῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ
 ήμῶν, καὶ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε
 κόσμου Δέσποινα· χαῖρε Μαρία,
 Κυρία πάντων ήμῶν· χαῖρε ἡ μόνη
 ἀμωμος, ἐν γυναιξὶ καὶ καλή· χαῖρε

σκεῦος, μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ
 κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

6 Κτω μεν ευ λα βω ως 6 εν οι
 κω Θε ου η μων και εκ βο η σω μεν
 6 χαι ρε κο σμου Δε σποι οι να π
 χαι ρε Μα ρι 1 α Κυ ρι α
 παν των η μων 6 χαι ρε η μο νη
 α μω μος εν γυ ναι ζι και κα
 λη 6 χαι ρε σκε ε ε ευ ος 6
 μυ ρον το α κε νω τον 6 ε πι
 σε κε νω θεν εισδε ζα με νον 6

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

6 Κατατάσθια
χ Δοξα Πατρι και Γη ω και
6
A γιων μεταποντικής

Η περιστερά, η τὸν ἐλεήμονα
ἀποκυήσασα, χαῖρε ἀειπάρθενε·
Οσίων πάντων, χαῖρε τὸ καύχημα,
τῶν Ἀθλητῶν στεφάνωμα· χαῖρε
ἀπάντων τε, τῶν Δικαίων, θεῖον
ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν
τὸ διάσωσμα.

6 Η περιστερά α αδη
χ τον ε λεη μονα α πο κυ
6
η σασα χαιρε α ει παρ θε ε νε
B
π ο σι ων πα αν των χαιρε
6
το καυχη μα των α θλη των στε
φα νω μα χαιρε α πα αν τω
ων τε δι των δι και αι αι αι ων
δι θει ονεγκαλλω πισμα και η
μων των πι στων το δι α σω
σμα
6
χ Και νυν και α ει και εις
τους αι ωνας των αι ωνων α
μην

Φείσαι δὲ Θεός, τῆς κληρονομίας
σου, τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, πάσας
παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων,
ἐκδυσωποῦσάν σε, τὴν ἐπὶ γῆς
ἀσπόρως σε, κυριοφόρήσασαν, διὰ
μέγα ἔλεος θελήσαντα, μορφωθῆναι
Χριστέ, τὸ ἀλλότριον.

6 Φείσαι ο Θεος ος της κληρονομίας
χ νο μι ας σου τας α μαρ τι
6
ας η μων πασας παρα βλε πωων
B
π εις του το ε ε χων εκ
δυ σω που σαν σε την ε πι
△
γης α σπορως σε κυ ο φο

6 ρη σα α σαν δι α με ε ε
6
ε γα δι ε λεος θε λη σαν τα
χ μορ φω θη ναι Χριστε το αλ
6
λοτριον

Κατὰ τὴν Παρασκευὴν τῆς Α', Β', Γ' καὶ
Δ' Εβδομάδος. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Κανόνος
ψάλλεται τὸ κοντάκιον «Τῇ Ὑπερμάχῳ». Καὶ
εὐδὺς ὁ Ιερεὺς ιστάμενος πρὸ τῆς ἀγίας Εἰκόνος
καὶ θυμάστας τρίς, ἀναγινώσκει τὴν αντίστοιχον
στάσιν τῶν Οἰκων. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκάστοτε
στάσης, ὁ ιερεὺς θυμᾶ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου,
οἱ δὲ ιεροψάλται ψάλλουν τὸ Κοντάκιον «Τῇ
Ὑπερμάχῳ» ἐναλλάξ μέχορον, σύντομον καὶ
μετὰ μέλους, ὡς συνήθως.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Κατὰ τὴν Παρασκευὴν τῆς Εὐθημίαδος.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Κανόνος ψάλλεται τὸ «Τῇ Ὑπερμάχῳ...». Καὶ εὐθὺς ὁ Ιερεὺς ιστάμενος πρὸ τῆς ἀγίας Εἰκόνος καὶ θυμάσιας τριῶν, ἀναγινώσκει τὴν Δ' στάσιν τῶν Οἴκων (Τ - Ω καὶ Α). Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ τὸ «Τῇ Ὑπερμάχῳ...» χῦμα.

Ὕχος πλ. δ' Αὐτόμελον

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον. Ἰνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἐὰν χοροστατεῖ ἀρχιερεύς, ἐνθειμένος τὸν μανδύαν, ἀναγινώσκει αὐτὸς τοὺς Χαιρεπομούς, πρὸ τοῦ Κοντακίου δὲ ὁ δεξιός ιεροψάλτης λέγει τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα,» ἐν ᾧ ὁ ἀρχιερεύς θυμάζει καὶ εὐλογεῖ τὸν λαόν. ἐπανεογόμενος εἰς τὸν θρόνον του.

Τῇ ὑπερμάχῳ... Σύντομον.

Ὕχος πλ. Νη

Τῇ ν περ μα α α χω
στρατη γω τα νι κη τη ρι ι
α **λ** ως λυ τρω θει ει ει σα των
δει νων ευ χα ρι στη ρι ι α
λ η να γρα φω σοι η πο λι ις
σου Θε ο το κε **λ** αλλ' ως ε
ε χου σα το κρα τος α προ
σμα χη η τον **λ** εκ παν τοι ων με

κιν δυ νων ε ε λευ θε ρω σον **λ**
να κρα α ζω ω σοι **λ** Χαι **μ** ρε
νυ υμ φη α νυ υμ φευ τε ε ε
λ
ε

ΤΗ ΥΠΕΡΜΑΧΩ

Ἀργοσύντομον
Ἄθανασίου Καραμάνη, Ἀρχοντος
Πρωτοψάλτου τῆς Μ.Τ.Χ.Ε.

Ὕχος πλ. Νη

Τῇ ν περ μα α α α
α α χω **π** Στρα α τη γω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω τα
α **λ** τα νι ι ι κη τη η ρι
α α α λα α α α α
λ ως λυ **π** τρω θει ει ει ει
ει ει σα **π** τω ων δει νω ω ω ω

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

ω ω ω ω ω ω ω ων ε
 ε ^λ ε ευ χα α α ρι στη η ρι
 α α α λα α α α α
 να γρα α α α α α
 α α α ^η α α φω ω ω ω
 ω σοι οι οι οι ^η πο ο ο
 ο ο λις σου Θε ε ο ο ο
 ο τοο ο ο κε
 ιλλαλ' ως ε ε ε ε ε

ε ε ε ^λ χου ου ου σα α α α
 α α α α ^η το κρα α α α α
 τος ^η α α προ σμα α α α α
 α α α χη η η το ον ^λ
^η θκ παν τοι οι ω ω ω ω
 ω ων με ε ε ε ^η κιν δυ υ
 νω ων ε ε λε ευ θε ε ρω
 σο ον
 να κρα α α α α α

α α α α α ^η ζω ω ω ω ω
 ω σοι οι οι οι ^η χαι ρε ^η Nu
 υ υμ φη η α νυ υ υ υ υμ φε
 ε ε ευ τε

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΣΤΑΣΙΣ Α'.

Ἄγγελος πρωτοστάτης,
ούρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τὴ
Θεοτόκω τὸ Χαῖρε (**γ**). καὶ σὺν τῇ
ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε
θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο καὶ ἴστατο,
κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι’ ᾧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει·
χαῖρε, δι’ ᾧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος, Ἄδαμ ἡ
ἀνάκλησις· χαῖρε τῶν δακρύων τῆς
Εὕας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον
ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖρε, βάθος
δυσθεώρητον καὶ Ἄγγέλων
δόθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως
καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν
βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

“Ηλιον· χαῖρε, γαστήρ οὐκέτη εἶναι σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι’ ἣς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι’ ἣς βρεφουργεῖται Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ Ἁγία, ἐαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως. Τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν κύησιν πῶς λέγεις; αράζων:

Ἄλληλούϊα.

Γνῶσιν ἀγνωστον γνῶναι, ἡ Παρθένος ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα: Ἐκ λαγόνων ἀγῶν, ΓἼδον πῶς ἔστι τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν αραυγάζων οὕτω:

Χαῖρε, βουλῆς ἀποφρήτου μύστις· χαῖρε, σιγῆς δεομένων πίστις.

Χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον· χαῖρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.

Χαῖρε, κλῖμαξ ἐπουράνιε, δι’ ἣς κατέβη ὁ Θεός· χαῖρε γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρύλητον θαῦμα· χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα.

Χαῖρε, τὸ Φῶς ἀρρήτως γεννήσασα· χαῖρε, τὸ πῶς μηδένα διδάξασα.

Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν· χαῖρε, πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου, ἐπεσκίασε τότε, πρὸς σύλληψιν τῆς Ἀπειρογάμως· καὶ τὴν εὔκαρπον ταύτης νηδύν, ὡς ἀγρὸν ὑπέδειξεν ἥδυν ἄπασι, τοῖς θέλουσι θερίζειν

σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως.

Ἄλληλούϊα.

Ἐχουσα θεοδόχον, ἡ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εύθύς, ἐπιγνὸν τὸν ταύτης ἀσπασμόν, ἔχαιρε· καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον:

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα· χαῖρε, καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα.

Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον· χαῖρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.

Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν, οἰκτιρμῶν· χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα εὐθηνίαν ἴλασμῶν.

Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις· χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἔτοιμάζεις.

Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα· χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θυητοὺς εύδοκία· χαῖρε, θυητῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων, λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σώφρων Ἰωσὴφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν, καὶ κλεψύγαμον ὑπονοῶν Ἀμεμπτε· μαθῶν δέ σου τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἀγίου, ἔφη·

Ἄλληλούϊα.

ΣΤΑΣΙΣ Β'.

Ἡκουσαν οἱ ποιμένες, τῶν Ἀγγέλων ὕμνούντων, τὴν ἔνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν· καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἀμνὸν ἄμωμον, ἐν τῇ γατρὶ Μαρίας Βοσκηθέντα, ἣν ὕμνούντες εἴπον·

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Χαῖρε, ἀμνοῦ καὶ ποιμένος μήτηρ·
χαῖρε, αὐλὴ λογικῶν προβάτων.

Χαῖρε, ἀοράτων ἔχθρῶν
ἀμυντήριον· χαῖρε, Παραδείσου
θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια
συναγάλλεται τῇ γῇ· χαῖρε, ὅτι τὰ
ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ
ἀσύγητον στόμα· χαῖρε, τῶν
ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.

Χαῖρε, στερόδον τῆς πίστεως
ἔρεισμα· χαῖρε, λαμπρὸν τῆς χάριτος
γνώρισμα.

Χαῖρε, δι' ᾧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης·
χαῖρε, δι' ᾧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον ἀστέρα, θεωρήσαντες
Μάγοι, τῇ τούτου ἡκολούθησαν
αἴγλῃ· καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες
αὐτόν, δι' αὐτοῦ ἡρεύνων κραταιὸν
Ἄνακτα· καὶ φθάσαντες τὸν
ἄφθαστον, ἔχάρησαν αὐτῷ βιωντες·
Ἄλληλούϊα.

Ίδον παῖδες Χαλδαίων, ἐν χερσὶ¹
τῆς Παρθένου, τὸν πλάσαντα χειρὶ²
τοὺς ἀνθρώπους· καὶ Δεσπότην
νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε
μορφήν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις
θεραπεῦσαι· καὶ βοησαὶ τῇ
Εὐλογημένῃ·

Χαῖρε, ἀστέρος ἀδύτου Μήτηρ·
χαῖρε, αὐγὴ μυστικῆς ἡμέρας.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον
σβέσασα· χαῖρε, τῆς τριάδος τοὺς
μύστας φωτίζουσα.

Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον
ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς· χαῖρε, Κύριον
φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν.

Χαῖρε, ἡ τῆς βαρβάρου
λυτρουμένη θρησκείας· χαῖρε, ἡ τοῦ
βορβόρου ῥυομένη τῶν ἔργων.

Χαῖρε, πυρὸς προσκύνησιν
παύσασα· χαῖρε, φλογὸς παθῶν
ἀπαλλάτουσα.

Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης·
χαῖρε, πασῶν γενεῶν εὔφροσύνη.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι, γεγονότες οἱ
Μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν
Βαβυλῶνα· ἐκτελέσαντές σου τὸν
χρησμὸν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν
Χριστὸν ἀπασιν, ἀφέντες τὸν
Ἡρώδην ὡς ληρώδη, μὴ εἰδότα
ψάλλειν·

Ἄλληλούϊα.

Λάμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν
ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ φεύδους τὸ
σκότος· τὰ γὰρ εἴδωλα ταύτης,
Σωτήρ, μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἴσχὺν
πέπτωκεν· οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες
ἔβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων·
χαῖρε, κατάπτωσις τῶν δαιμόνων.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην
πατήσασα· χαῖρε, τῶν εἰδώλων τὸν
δόλον ἐλέγξασα.

Χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα
Φαραὼ τὸν νοητόν· χαῖρε, πέτρα ἡ
ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωήν.

Χαῖρε, πύρινε στῦλε, ὁδηγῶν τοὺς
ἐν σκότει· χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου,
πλατυτέρα νεφέλης.

Χαῖρε, τροφή τοῦ μάννα διάδοχε·
χαῖρε, τρυφῆς ἀγίας διάκονε.

Χαῖρε, ἡ Γῆ τῆς ἐπαγγελίας·
χαῖρε, ἐξ ᾧς ὁέει μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος, τοῦ
παρόντος αἰῶνος, μεθίστασθαι τοῦ
ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς βρέφος
αὐτῷ, ὅλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ
Θεὸς τέλειος· διόπερ ἐξεπλάγη σου
τὴν ἄρρητον σοφίαν, κράζων·

Ἄλληλούϊα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

ΣΤΑΣΙΣ Γ'.

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ὅμιν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις· ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός, καὶ φυλάξας ταύτην, ὡσπερ ἦν, ἀφθορον· ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὅμνήσωμεν αὐτήν, βοῶντες·

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· χαῖρε, τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα· χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί· χαῖρε, ἔύλον εὔσκιόφυλλον, ὑφ' οὐ σκέπτονται πολλοί.

Χαῖρε, κυοφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις· χαῖρε, ἀπογεννῶσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις· χαῖρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις.

Χαῖρε, στολὴ των γυμνῶν παρρησίας· χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν του κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεὸς ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὄψος, τους αὐτῷ βοῶντας·

Ἄλληλούϊα.

Ολος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἀνω οὐδόλως ἀπήν, ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος· συγκατάβασις γὰρ θεῖκή, οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε· καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου ἀκουούσης ταῦτα·

Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα· χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.

Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἀκουσμα· χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαῖρε, ὅχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβίμ· χαῖρε, οἴκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφίμ.

Χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς ταύτο ἀγαγοῦσα· χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνῦσα.

Χαῖρε, δι' ἃς ἐλύθη παράβασις· χαῖρε, δι' ἃς ἡνοίχθη Παράδεισος.

Χαῖρε, ἡ κλείς τῆς Χριστοῦ βασιλείας· χαῖρε, ἐλπὶς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων, κατεπλάγη τὸ μέγα, τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον· τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεόν, ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ὄνθρωπον· ἥμιν μὲν συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως·

Ἄλληλούϊα.

Ρήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώνους, ὀρῶμεν ἐπὶ σοί, Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ πῶς καὶ Παρθένος μένεις καὶ τεκεῖν ἴσχυσας· ἥμεῖς δὲ τὸ Μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν·

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον· χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.

Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα· χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα.

Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί· χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί.

Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκὰς διασπῶσα· χαῖρε, τῶν ἀλιέων τὰς σαγῆνας πληροῦσα.

Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα·

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα.

Χαῖρε, δόλκας τῶν θελόντων σωθῆναι· χαῖρε, λιμὴν τοῦ βίου πλωτήρων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Cῶσαι θέλων τὸν κόσμον, ὁ τῶν δόλων κοσμήτωρ, πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἥλθε· καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός, δι’ ἡμᾶς ἐφάνη καθ’ ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὅμοίω γὰρ τὸ δόμοιον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει·

Ἄλληλούϊα.

ΣΤΑΣΙΣ Δ'.

Tεῖχος εἴ τῶν Παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πάντων τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, κατεσκεύασέ σε Ποιητὴς Ἀχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντας σοὶ προσφωνεῖν διδάξας·

Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας· χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.

Χαῖρε, ἀρχηγὴ νοητῆς ἀναπλάσεως· χαῖρε, χορηγὴ θεῖκῆς ἀγαθότητος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέντας αἰσχρῶς· χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν.

Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα· χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα.

Χαῖρε, παστὰς ἀσπόρου νυμφεύσεως· χαῖρε, πιστοὺς Κυρίω ἀρμόζουσα.

Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφε παρθένων· χαῖρε, ψυχῶν νυμφοστόλε ἀγίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Yμνος ἀπας ἡττᾶται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τῷ πλήθει

τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου· Ισαρίθμους γὰρ τῇ ϕάμμῳ ὡδάς, δὲν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ ἄγιε, οὐδέν τελοῦμεν ἄξιον, ὃν δέδωκας ἡμῖν, τοῖς σοὶ βοῶσιν·

Ἄλληλούϊα.

Fωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν, δρῶμεν τὴν ἄγιαν Παρθένον· τὸ γὰρ ἄϋλον ἀπτουσα φῶς, ὁδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεῖκὴν ἀπαντας, αὐγὴ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγὴ δὲ τιμωμένη ταῦτα·

Χαῖρε, ἀκτὶς νοητοῦ Ἡλίου· χαῖρε, βολὶς τοῦ ἀδύτου φέγγους.

Χαῖρε, ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα· χαῖρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἔχθροὺς καταπλήττουσα,

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν· χαῖρε, ὅτι τὸν πολύρρητον, ἀναβλύζεις ποταμόν.

Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον· χαῖρε, τῆς ἀμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ὁύπον.

Χαῖρε, λουτήρο ἐκπλύνων συνείδησιν· χαῖρε, κρατήρο κιρνῶν ἀγαλλίασιν.

Χαῖρε, ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ εὔωδίας· χαῖρε, ζωὴ μυστικῆς εὔωχίας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Xάριν δοῦναι θελήσας, δόφλημάτων ἀρχαίων, ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι’ ἔαυτοῦ, πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος· καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον, ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως·

Ἄλληλούϊα.

Yάλλοντές σου τὸν τόκον, ἀνυμνούμεν σε πάντες, ὡς ἔμψυχον ναόν, Θεοτόκε· ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκήσας γαστρί, ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Κύριος, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε
βοῶν σοι πάντας·

Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ
Λόγου· χαῖρε, Ἁγία Ἁγίων μείζων.

Χαῖρε, κιβωτὲ χρυσωθεῖσα τῷ
Πνεύματι· χαῖρε, θησαυρὲ τῆς ζωῆς
ἀδαπάνητε.

Χαῖρε, τίμιον διάδημα, βασιλέων
εὐσεβῶν· χαῖρε, καύχημα σεβάσμιον,
Ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε τῆς Ἐκκλησίας ὁ
ἀσάλευτος πύργος· χαῖρε, τῆς
Βασιλείας τὸ ἀπόθιντον τεῖχος.

**Χαῖρε, δι' ἣς ἐγείρονται τρόπαια·
χαῖρε, δι' ἣς ἔχθροὶ καταπίπουσι.**

Χαῖρε, χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ
θεραπείᾳ· χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς
σωτηρίᾳ.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὦ πανύμνητε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα
τὸν πάντων Ἅγιων ἀγιώτατον Λόγον·
(γ) δεξαμένη τὴν νῦν προσφοράν,
ἀπὸ πάσης ρύσαι συμφορᾶς
ἄπαντας· καὶ τῆς μελλουόσης
λύτρωσαι κολάσεως, τοὺς σοὶ
βιῶντας·

Ἄλληλούτια.

Ἄγγελος πρωτοστάτης,
ούρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τὴν
Θεοτόκων τὸ Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ
ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε
θεωρῶν Κύριε, ἔξιστατο καὶ ἴστατο,
κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι' ἣς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει·
χαῖρε, δι' ἣς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ
ἀνάκλησις· χαῖρε τῶν δακρύων τῆς
Εὔας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὄψος δυσανάβατον
ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖρε, βάθος
δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων
ὅφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως
καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν
βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν
Ἡλιον· χαῖρε, γαστὴρ ἐνθέου
σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἣς νεουργεῖται ἡ κτίσις·
χαῖρε, δι' ἣς βρεφουργεῖται Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

μιουστική καταγραφή παστιλείου διαφυλίου
ἀπό ἐπλογές παρά διαφόρων Διδασκάλων.

πατέρα α α α αλ λη η η
λου ου ου ου ου ου ι ι ι
αλ λη λου ου ι ι ι

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

"Ἐπερον ἕχος α'.

"Ἐπερον ἦχος αὐτοῦ" "Παθητικός" με Δι, Ζωήν & Πατέρες είναι οφεση.

^τΗχος παθηπικός $\frac{1}{4}$ Πα —

π
καὶ ρε Νυ σ υμ φη ῥ Νυμ
φη α α νυ σ υμ φε ε ευ
τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
π

π^η ἀ λη λου ou ou ou ηε
αλ λη η λου ou ou 1 1 1

ଅନ୍ତର୍ବାହିକ ପାଦାନ୍ତର ପାଦାନ୍ତର
ଅନ୍ତର୍ବାହିକ ପାଦାନ୍ତର ପାଦାନ୍ତର
ଅନ୍ତର୍ବାହିକ ପାଦାନ୍ତର ପାଦାନ୍ତର

Ἡχος παθηπικός ἢ Πα —

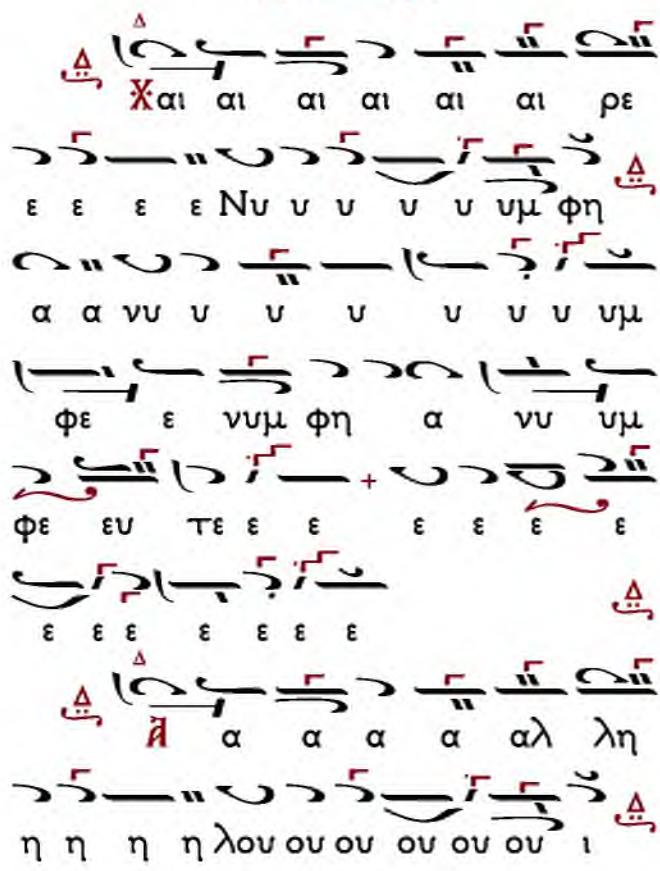
$\text{H}_\chi \text{o} \varsigma \overline{\Delta} \text{i}$

Xai ai ai ai ai rho e e e e
Nu u u u um phi eta eta alpha
nu u um phi epsilon epsilon eu tau epsilon epsilon epsilon
E E E E E E E E E E
A a a al lambda eta eta eta
lambda ou ou ou i i alpha alpha alpha
Al lambda lambda ou ou ou i i i alpha alpha
alpha alpha alpha alpha alpha alpha alpha alpha

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

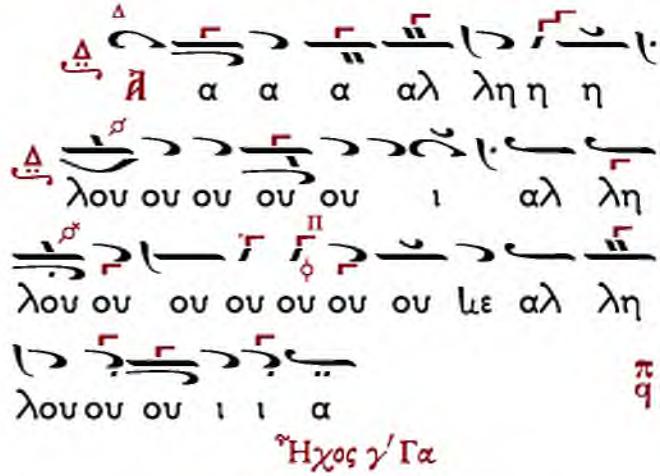
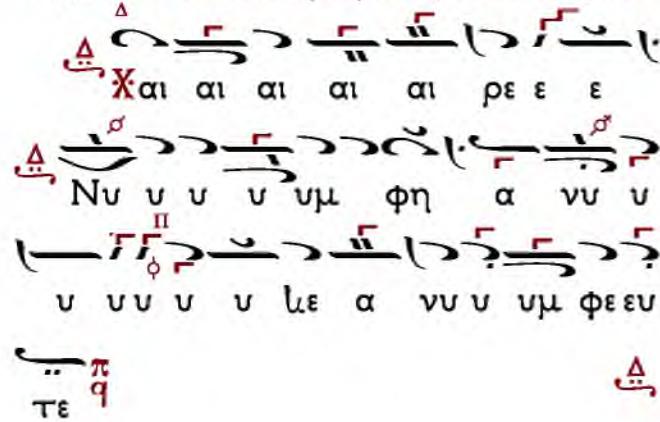
Ἐπερον

Ὕχος Δεύτερος

Κωνσταντίνου Κανδυλάκη Πρωτοψάλτου
τοῦ Ι.Ν. Ἅγιας Παρασκευῆς Γιαννιτσῶν

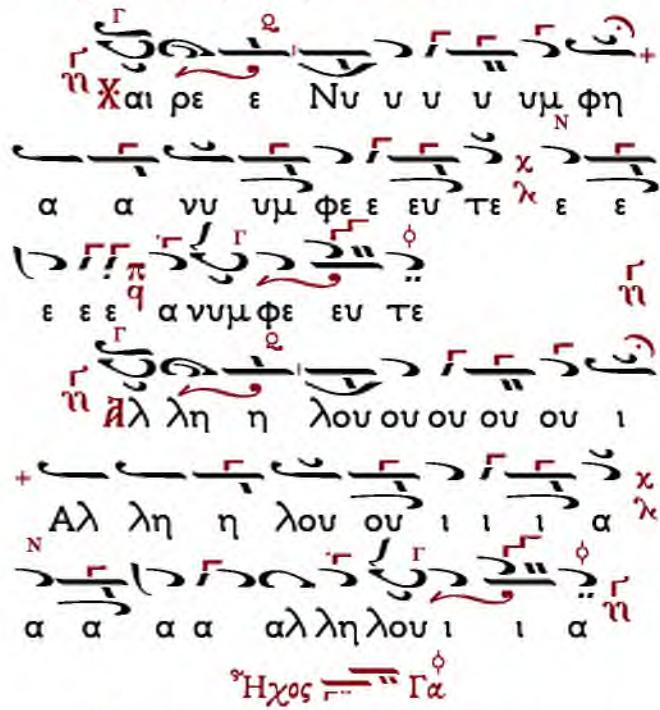
Ὕχος Δι' Δευτερόπρωτος με κατάληξη Πα

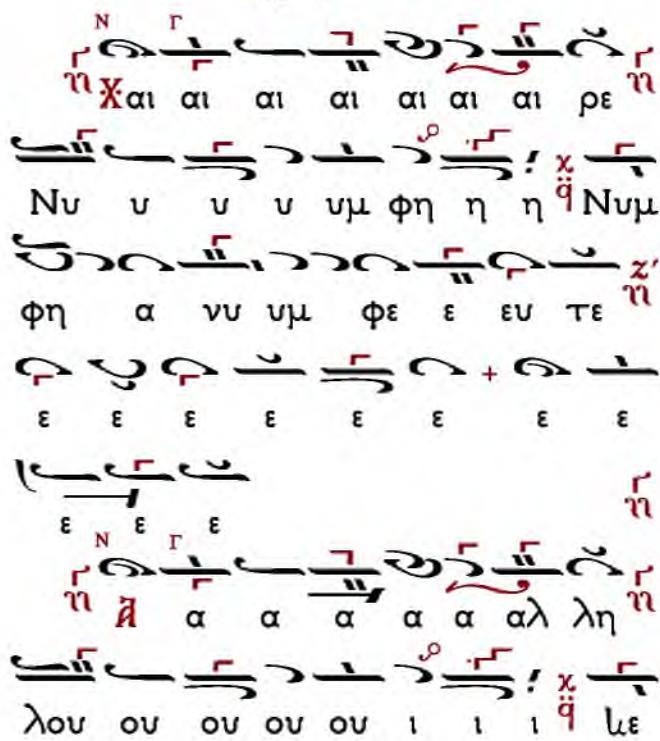
Ὕχος γ' Γα

Χαρίλαου Ταλαμώρου

Ἀρχοντος Πρωτοψάλτου της Μ.Τ.Χ.Ε.

Ὕχος γ' Γα

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

A page from a medieval Greek manuscript featuring musical notation with neumes on four-line red staves and accompanying Latin text. The text is written in a Gothic script. The musical notation consists of red ink neumes on four-line red staves. Red numbers (1, 2, 3, 4) are placed above certain notes, likely indicating pitch or rhythm. Red letters (K, B, N, X) are placed above some staves, possibly indicating specific musical modes or techniques. The Latin text includes words like 'Xai', 'Phienu', 'lambda', 'alpha', 'eta', 'lou', 'ou', and 'i'. The page shows significant signs of age and wear.

+Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ.Τ.ΧΕ.

Ἡχος πάρα
 καιρε ε ε Nu u u υμφη
 α α νυ u υμ φε ε π ε
 ε ε ευ τε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

A manuscript page featuring two staves of musical notation. The top staff uses a red square neumatic system with a soprano C-clef, and the bottom staff uses a red square neumatic system with a bass F-clef. Both staves have a common time signature indicated by a 'C'. The music is divided into measures by vertical bar lines. Above the staves, there is a line of handwritten text in a Gothic script. The first line of text reads 'Αλ λη η η λου ου ου ου ου' followed by a large red 'i'. The second line of text reads 'Αλ λη λου ου ου' followed by three smaller red 'i's. Red numbers are placed above certain notes in the music, likely indicating pitch or rhythm values.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

α α α α α α α α α α
χ ρ
χ

“^χΗχος λαπά πα

π π ρ ε ε ε Nu u
υ υ υ μ φη α νυ υ μ
φε ε ευ τε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

π π α αλ λη η η λου ου

ou ou i ⁶ κε α α αλ λη

λου ου ου ou i i i

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

“^χΗχος λαπά πα

π π α α α α α α α α α
π π α α α α α α α α α

αι αι ρε Nu u u u u μ φη

α α α νυ u u u u u u

ν υ μ φε ευ τε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε Nυ μ φη

η α νυ u u u μ φε ε ε ε

τε ε ε ε

π π α α α α α α α α α
α α α α α α λη λου ου ου ου
ι ι ι α ^z αλ λη η η λου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου
π π α α α α α α α α α
α ε α αλ λη λου ου ου ου
ι ι ι α α α α α α α α α α

“^χΗχος λαπά πα

Αθανασίου Καραμάνη,

Άρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ.Τ.Χ.Ε.

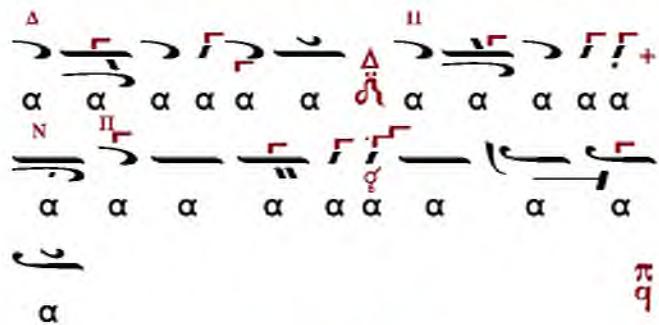
“^χΗχος α' ἐναρμόνιος κατὰ Διαπασῶν.

Ψάλλωνται καὶ εἰς τὰς ἐκφωνήσεις τοῦ πλ. δ' Νη μὲ ἐφαρμογὴ τοῦ ἐναρμονίου Ζω' ἐπὶ τοῦ ἄνω Νη'.

π π α α α α α α α α
π π α α α α α α α α
α νυ u u μ φε ε ευ τε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

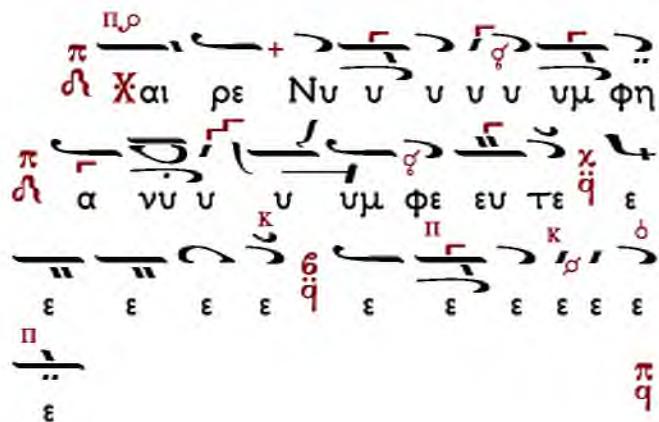
π π α α α α α α α α
π π αλ λη λου ου ου ου ου ου
αλ λη λου ου ου ου ου ου ου

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

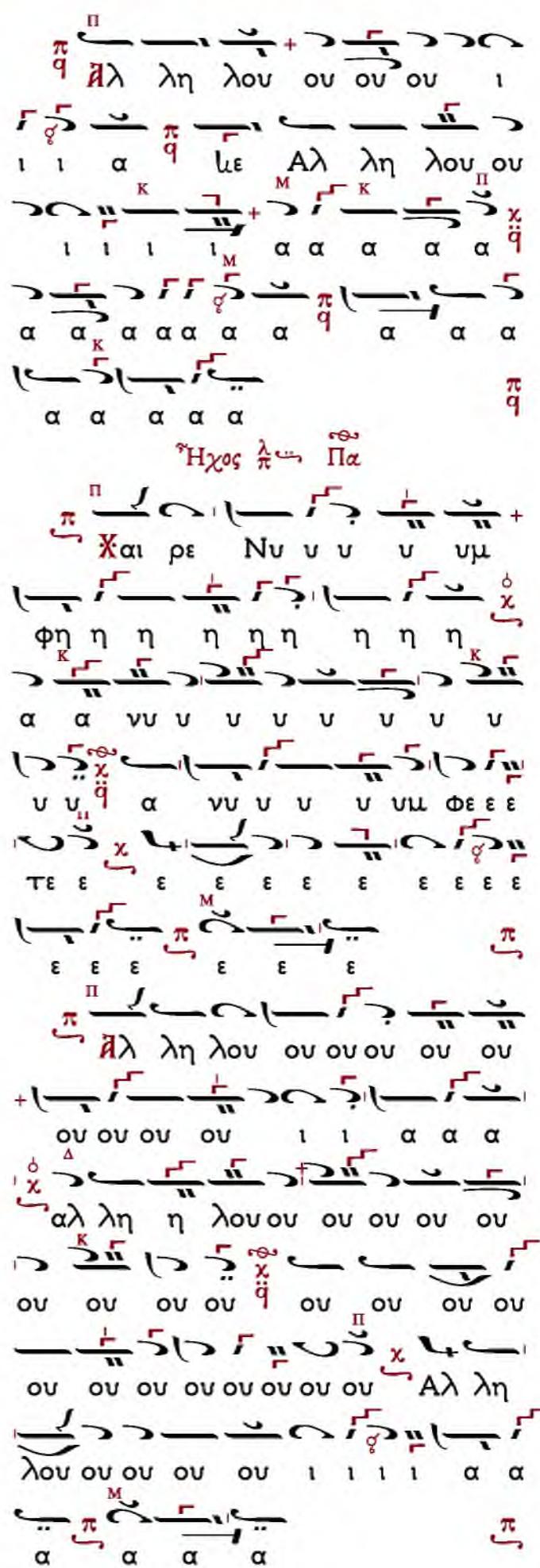
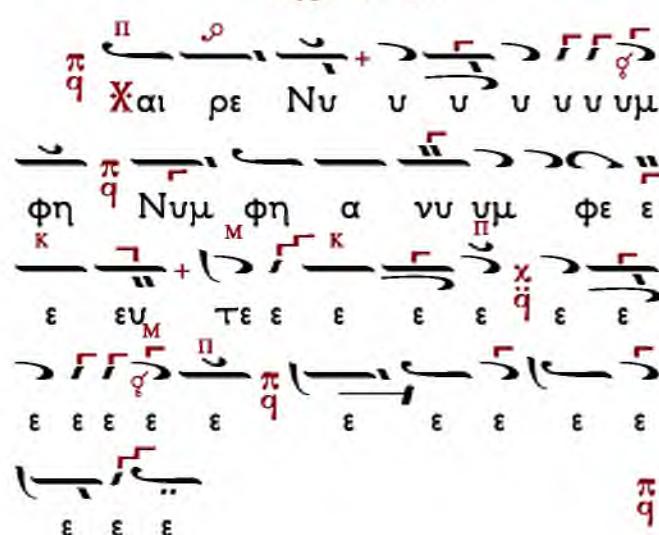

Ἄχος πά

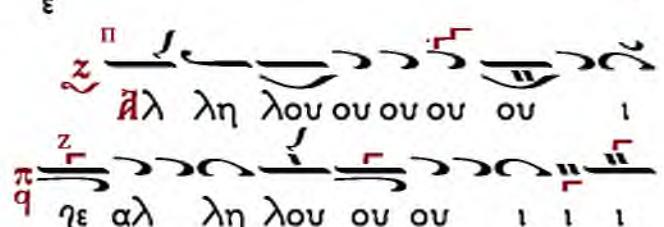
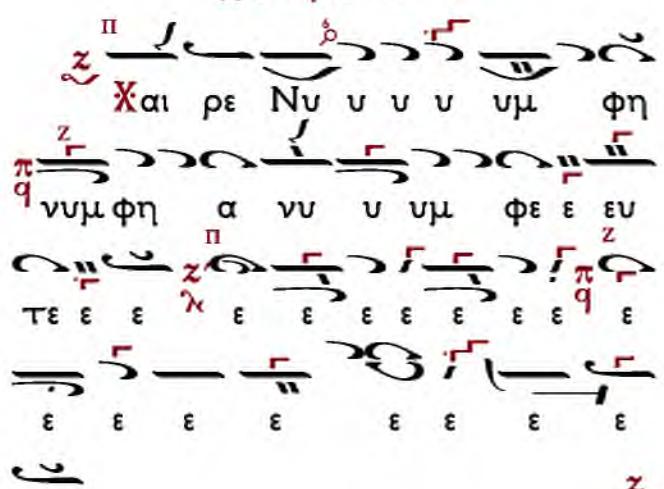
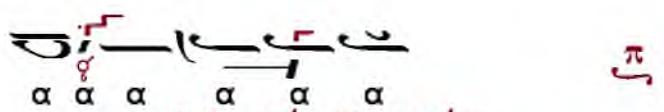
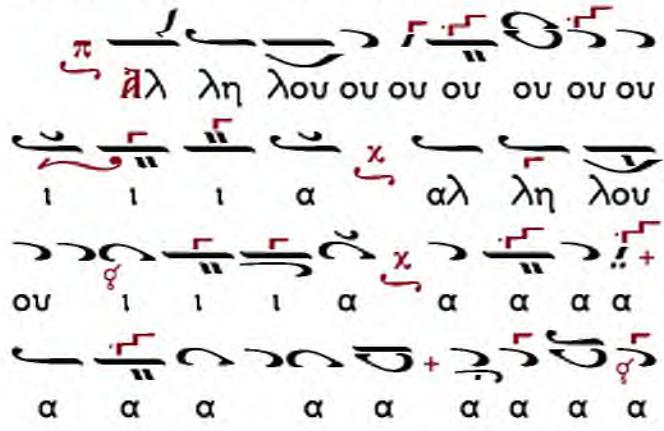
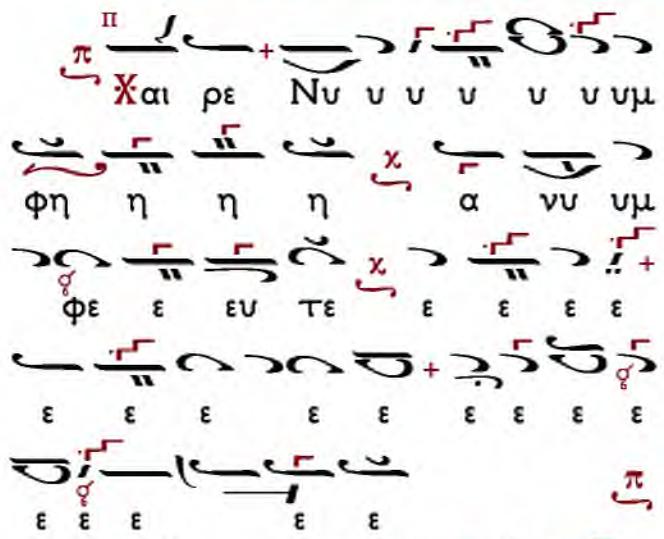
Χαρίλαου Ταλιαδώρου
Άρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ.Τ.Χ.Ε.

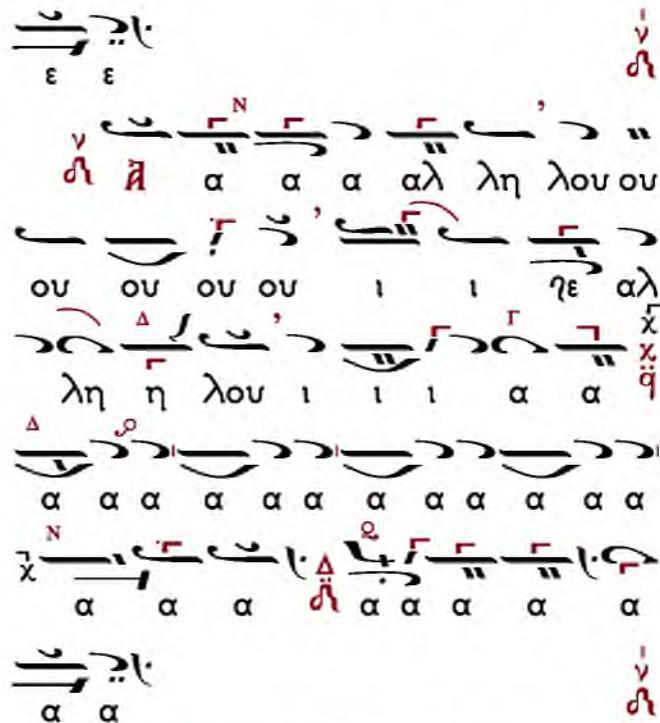
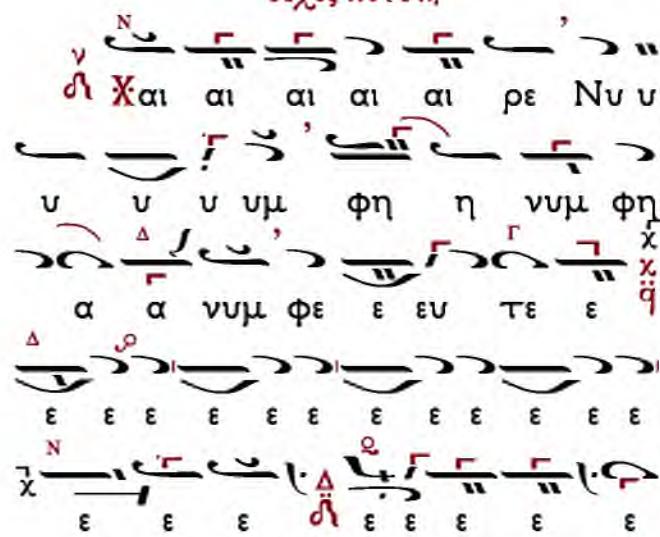
Ἄχος πά

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Άθανασίου Καραμάνη,
Άρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ.Τ.ΧΕ.
Τό Βυζαντινόν
“Ηχος πλά Nη

+Κωνσταντίνου Πρήγγου
Άρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ.Τ.ΧΕ.
“Ηχος πλά Nη

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

"Επερα.
Αθανασίου Καραμάνη,
Άρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ.Τ.Χ.Ε.

Ἡχος πᾶν Νη

Δικαιοειδης οντων ειναι τα αποτελεσματα της φυσικης λογικης
ειναι τα αποτελεσματα της φυσικης λογικης

Χριστός πάτερ Να
Δοκίμασε ε ε Νυν υ
υ υμ φη δ α α νυ ν υμ φε ε
ε ευ τε ε ε ε δ ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε δ
δ α α αλ λη η η η λου

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Δ αλ λη λουουου 1 1 1 1
 α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α
 Δ
 "Επερον εις ἡχον πλ. δ'. ἐν μξει μὲ διέπτερο.
 *^Χχος πδη Νη
 Δ ^N ρ — σ — τ — γ — z' ς γ
 Δ χαι αι αι αι ρε ε Νυ υ
 υ υμ φη Δ Νυμφη α νυ υ υμ
 φε ε ε ευ τε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε Δ ε ε ε
 Δ ^N ρ — σ — τ — γ — z' ς γ
 Δ α α αλ λη η λου
 ου ου ου 1 Δ γε αλ λη λου
 ου ου 1 1 1 α α α α α
 α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α
 Δ ^N ρ — σ — τ — γ — z' ς γ
 Δ χαι αι αι αι αι ρε Νυ υ
 υ υ υ υ υ μ φη η νυμ
 φη α α νυ μ φε ε ευ τε
 ε α α α α α α α α α α α α

Δ ^N ρ — σ — τ — γ — z' ς γ
 ε ε ε ε ε ε Δ ε ε ε ε
 γε α α α α α α α α α α α
 Δ
 Δ α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α
 Δ ^N ρ — σ — τ — γ — z' ς γ
 Δ α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α
 Δ ^N ρ — σ — τ — γ — z' ς γ
 νυ υ μ φε ε ευ τε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε
 Δ ^N ρ — σ — τ — γ — z' ς γ
 Δ αλ λη λου ου ου ου 1 Δ
 αλ λη λου 1 1 1 α α α
 γε α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α
 Δ ^N ρ — σ — τ — γ — z' ς γ
 Δ α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α
 Δ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

«Τῇ ὑπερμάχῳ...» Σύντομον.
Ὕψης πᾶν Νη

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης ἀπαγγέλει
εἰς τὸν προσευχῆς τό·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ
γ̄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ, καὶ Ἅγιῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις
ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς
ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς
ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ
ὄνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον,
Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ, καὶ Ἅγιῳ

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά
σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς
ἡμῖν σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ
δόφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς δόφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὁτι σοῦ ἐστιν ἡ
βασιλεία...

Ο Ἀναγνώστης: Ἄμήν.

(Ἀναγνώσκει τὸ ἐπόμενον Κοντάκιον
τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου:)

Τῇ α' Ἐβδομάδᾳ.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα,
ἐνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς
ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας,

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ,
ἐστέφθης αἰωνίως, ως ἀήττητος.

Tίς β'-δ' Ἐβδομάδες.

Wς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ
φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη
προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς
θεοφόρους Μάρτυρες. Ταῖς αὐτῶν
ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ τὴν
Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου
συντήρησον, Πολυέλεε.

Tῇ ε' Ἐβδομάδα.

Ὕχος πλ. δύ. Αὐτόμελον.

Tῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ
νικητήρια, ως λυτρωθεῖσα τῶν
δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι
ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε· ἀλλ' ως
ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ
παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον
ἴνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη
ἀνύμφευτε.

"Επιτα τὸ Κύριε ἐλέησον μ'" (40) φορές.

**Καὶ τὴν προσευχὴν ταύτην,
ποίημα ἀγνώστου συγγραφέως.**

O ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ
ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς
προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος
Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ
πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ
τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς
ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν
πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας
τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Αὐτός
Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον
τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς
σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ
σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς
διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ
ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως,
κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς
ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ίνα τῇ
παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ

δόηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης·
ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.

Kύριε ἐλέησον (γ).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ, καὶ Αγίῳ
Πνεύματι.

Kαὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Tὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφίμ. Τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως
Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον,
Πάτερ.

Τιρεύς: **Ο** Θεὸς οἰκτειρῆσαι
ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς. Ἐπιφάναι
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

**Kύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον,
Κύριε ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς
Παναγία Παρθένε.**

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἄσπλε...

Ἐμμιελῆς ἀπαγγελία.

Ὕχος πᾶς

Α σπι λε α μο λυν τε
α φθο ρε α α α χραν τε α
γνη Παρ θε νε Θε ο νυμ φε Δε ε
σποι να η Θε ον Λο γον τοις
αν θρω ποις τη πα ρα δο ζω
σου κυ η σει ε νω ω ωσα σα
και την α πω σθει σαν φυ σιν
του γε νους η μων τοις ου ρα νι
οις συ να ψα σα η των α
πηλ πι σμε νων μο νη ελ πις
και των πο λε μου με νων βο η
η θει α Δη ε τοι μη αν τι λη
ψις των εις σε προ στρε χον των
και παν των των Χριστι α νων το
κατα φυ γι ον μη βδε λυ ξη με
τον α μαρ τω λον η τον ε να
γη τον αισ χροις λο γι σμοις και

λο γοις και πρα α α ζε σιν η ο
λον ε μαυ τον αχρει ω σαν τα
και τη των η δο νων του βι
ου ρα θυ μι α γνω μη δου
λον γε νο με νον η αλλ' ως του
φι λαν θρω που Θε ου Μη η η
η τηρ η φι λαν θρω πως σπλαγ χνι
σθη τι επ ε μοι τω α μαρ
τω λω και α σω τω η και δε

ζαι μου την εκ ρυ πα ρων χει
λε ων προ σφε ρο με νην σοι δε
η σιν η και τον σον γι ον και
η μων Δε σπο την και Κυ υ υ ρι
ον Δη μη τρι κη σου παρ ρη σι
ι α χρω με νη δυ σω ω πη σον Δη
ι να α νοι ξη κα μοι Δη τα
φι λαν θρω πα σπλαγ χνα Δη της αυ
του ου ου α γα θο τη τος Δη και

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

πα ρι δων μου τα α να ριθ μη
 τα πται σματα ^Δ ε πι στρεψη με
 προς με τα α α νοι αν ^Δ και
 των αυ του εν το λων ερ γα
 την δο κι μον α να δει ξη με
^γ ^Π και πα ρε σο μοι α ει ως
 ε λε η μων και συμ πα θης
 και φι λα α α γα θος ^κ εν μεν
 τω πα ρον τι βι ω θερ μη
 προστα τις και βο η θος ^κ τας
 των ε ναν τι ων ε φο δους
 α πο τει χι ι ιζουσα ^Δ και
 προς σω τη ρι αν κα θοδη γου
 σα με ^γ και εν τω και ρω της
 ε ξο δου μου την α θλιαν μου
 ψυ χην πε ρι ε ε επουσα ^κ
 και τας σκο τει νας ο ψεις των
 πο νη ρων δαι μο νων πορ ρω

αυ της α α πε λα αυ νου σα ^γ
 εν δε τη φο βε ρα η με ρα
 της κρι ι ι σε ως ^Δ της αι ω
 νι ου με ρυ ο με νη κο
 λα α σε ως ^Δ και της α πορ ρη
 του δο ξης του σου γι ου και
 Θε ου η μων κλη ρο νο μον
 με α πο δει κνυ υ ου σα ^γ ης
 και τυχοι μι Δε σποι να α α α
 μου ^κ υ πε ρα γι α Θε ο
 το κε δι α της σης με σι
 τει ας και αν τι λη η η ψε
 ως ^κ χα ρι τι και φι λαν θρω
 πι α του μο νο γε νους σου
 γι ου και Σω τη ρος η μων
 Ι η σου Χριστου ^γ ω πρε πει
 πα σα δο ξα ^Δ τι μη και προ σκυ
 υ υ υ νησις ^Δ συν τω α ναρ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

χω αυ του Πα τρι και τω πα
να γι ω και α γα θω ^χ και
ζω ο ποι ω αυ του Πνε ε ευ
ματι ^Δνυν και αι α ει ^Δ και εις
τους αι ω νας ^π των αι ω νων

Α μην

^χ ^γ ^χ ^γ
και δος η μιν Δε σπο τα
προς υ πνον α πι ου σιν ^χ α να
παν σιν σω μα τος και ψυ χης ^χ
και δι α φυ λα ζον η μας
α πο του ζο φε ρου υ πνου
της α μαρ τι ας ^χ και α πο πα
σης σκο τει νης και νυ κτε ρι
νης η δυ πα θει ας ^π παν σον
τας ορ μας των πα θων ^χ σβε σον
τα πε πυ ρω με να βε λη του
πο νη ρου ^χ τα καθ' η μων δο
λι ως κι νου με να ^π τας της

σαρ κος η μων ε πα να στα
σεις κα τα α αστει λον ^Δ και παν
γε ω δες και υ λι κο ο ο ον
η μων ^Δ φρονη μα ^χ κοι οι οι οι
οι οι μι σον ^χ και δω ρη σαι η
μιν ο Θε ος ^Δ γρη γο ρον νουν
σω φρο να λο γι σμον ^χ καρ δι
αν νη η ηφου σαν ^Δ υ πνον ε
ε λα φρον ^Δ και πα σης σα τα
νι κης φαν τα σι ας απηλ λαγ
με νον ^π δι α να στη σον δε
η μας εν τω και ρω της προ
σευ χης ^χ ε στη ριγ με νους εν
ταις εν το λαι αι αι αις σου ^χ και
την μην μην των σων κρι μα των
εν ε αυ τοις α πα ρα θραυ
στον ε χον τας ^π Παν νυ χιον η
μιν την σην δο ζο λο γι αν

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

χα α α ρισαι **Δ** εις το υ μνειν
και ευ λο γειν και δο ξα ζειν
το παν τι μον και με γα λο
πρε πες ο ο νο μασου **λ** του Πα
τρος και του Υι ου και του α
γι ου Πνε ε ευματος **λ** νυν και
αι α ει **Δ** και εις τους αι ω
νας **π** των αι ω νων Α μην
ν Υ περ εν δο ξε α ει
παρ θε νε ευ λο γη με νη
θε ο το κε **λ** προ σα γα γε
την η με τε ραν προ σευ χην
τω Υι ω σου και θε ω ω ημων
λ και αι τη σαι **λ** i να σω
ση δι α σου **π** τας ψυ χας η
μων
ν Η ελ πις μου ο Πα τηρ **ν** κα
τα φυ γη μου ο Υι ος **π** σκε πη

μου το Πνε ευ μα το α α γι ον **λ**
Τρι ας α γι α δο ξα σοι **ν**
π Την πα σαν ελ πι δα μου **λ** εις
σε ε ε α να τι θη μι **λ** Μη
τηρ του ου Θε ου **λ** φυ λα ζο
ο ον με **λ** u πο την σκε πην
σου
ν

‘Ο Δεξιός Ιεροψάλτης:

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε,
ἄχραντε, ἀγνὴ Παρθένε, Θεόνυμφε
Δέσποινα· ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς
ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κυήσει
ἐνώσασα καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν
τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις
συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων
μόνη ἐλπὶς καὶ τῶν πολεμουμένων
βοήθεια· ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς
σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν
Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον· μὴ
βδελύξῃ με τὸν ἀμαρτωλόν, τὸν
ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ
λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἐμαυτὸν
ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ
βίου, ὃθυμίᾳ γνώμης, δοῦλον
γενόμενον· ἀλλ’ ὡς τοῦ
φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ,
φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ’
ἔμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

δέξαι μου τὴν ἐκ ρύπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν· καὶ τὸν σὸν Γίόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρόρθσίᾳ χρωμένη δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξῃ κάμοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος· καὶ παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα πταισματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἔργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἔλεήμων καὶ συμπαθής καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν καθιδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὅψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ

φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰώνιου με ρύουμένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Γίοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἡς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, Υπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς Σου Γίοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ω πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Εἶτα ὁ ἀριστερὸς Ἱεροψάλτης:

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὑπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπταυσιν σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὑπνου τῆς ἀμαρτίας καὶ

ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἔαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ο δεξιός Ἱεροψάλτης:

Υπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Γίῳ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ὁ ἀριστερὸς Ἱεροψάλτης:

Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Γίος, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, Τριάς ἀγία, δόξα σοι.

Ο δεξιός Ἱεροψάλτης:

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Α' Εβδομάδος τῶν Νηστειῶν ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Τερέως τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος (Ιωάν. ΙΙ, 1-7).

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Εύθυς ὁ Ιερεύς: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν...

Εἰρήνη πᾶσι.

ὁ Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ Ιερεύς: **Ἐ**κ τοῦ κατὰ Ἰωάννην...

Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ Ιερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἔαυτοῦ Μαθηταῖς· Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπόν, αἱρεῖ αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Ἡδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον, ὃν λελάληκα ὑμῖν. Μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἔαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἄμπελῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Οἱ μένων ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐὰν μὴ τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτά, καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ὄγκατά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν.

ὁ Χορός: **Δ**όξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

ὁ Ιερεὺς ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,

δόξα σοι. Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, (τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου τῆς ἡμέρας, ἐφ' ὃσον ἐορτάζηται), καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ὁ Χορός: **Ἄ**μήν.

Εἴτα ὁ Ιερεὺς λέγει: (ἀποκρινομένων ἡμῶν τὸ Κύριε, ἐλέησον, συνεχῶς)

Εὑξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοὺς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὑξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπταυσαμένων πατέρων καὶ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἔσωτῶν, τὸ Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ο Χορὸς ψάλλει τὸ Θεοτοκὸν.
Ὕψος γ'

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ὀγυεέας σου, δὲ Γαβριὴλ καταπλαγεὶς ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον, τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὕψος γ'

Τὴν ωραίαν ο τη τα α α
της πλανη νι ι ας σου δι και το
υ περ λαμ προ ο ον το της α
γνει ει ας σου δι ο Γα βρι ηλ κα
τα πλα γεις ε βο α σοι Θε ο το ο
κε ποι ον σοι εγ κω μι ο ο
ον προσα γα γω ε πα α ξι ον
δι τι δε ο νο μασωω ω σε ξι α
πο ρω ω και ε ξι ι στα α α
μαι δι ο ως προ σε τα α γην
βο ω σοι ξι χαι αι αι ρε ξι η Κε

χα ρι ι τω με νη η η η
η η η η
ό Ιερεύς: Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ιησοῦ Χριστέ, ο Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
ο Χορός: Λαμήν.

Η καταγραφή τῶν Κειμένων - Καλλιτεχνική ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδίς»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαφαλίδη
Τεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.